

Holly Jackson

**KILTIN TYTÖN
MURHALEIKKI**

Suomentanut Leena Ojalatva

Karisto
Helsinki

Originally published in English by Farshore, an imprint of
HarperCollinsPublishers Ltd, The News Building,
1 London Bridge St, London, SE1 9GF under the title:
KILL JOY

Copyright © Holly Jackson 2021

Translation © Karisto / Kustannusosakeyhtiö Otava 2024
Translated under licence from HarperCollins Publishers Ltd.
The author asserts the moral right to be acknowledged as the author of this work.

ISBN 978-951-1-48329-8

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2024

Omistettu Mary Celia Collisille
1925–2020

Parahin Celia Bourne, (alias Pip Fitz-Amobi)

Olette sydämellisesti tervetullut juhlapäiväliselle 74-vuotissyntymäpäivänäni. Koko perhe saapuu luokseni viettämään viikonloppua, ja toivon, että tekin pääsette paikalle ja tapaamme täällä. Illasta tulee ikimuistoinen.

Paikka: Remyn kartano Joylla - yksityisellä saarellani Skotlannin länsirannikolla. Muistat tehan, että yhteysalus mantereelta kulkee vain kerran päivässä, tasan kello 12. Matka kestää kaksi tuntia. (Oikeasti Connorilla.)

Aika: Tänä viikonloppuna (Ensi lauantaina klo 19.30)

Vilpittömästi teidän,

Reginald Remy

(paitsi oikeasti Connor)

Lisätietoja kutsun liitteenä.

MURHALEIKKI™

HAHMOSI

Esittämäsi hahmo tässä murhamysteeripelissä on:

Celia Bourne

Olet Reginald Remyn kaksikymmentäyhdeksänvuotias sisarentytär. Enosi on Remyn suvun patriarkka, ja hän omistaa Lontoossa toimivan Remyn hotelli- ja kasinoimperiumin. Olet orpo: vanhempasi kuolivat, kun olit lapsi, etkä ole koskaan ollut täysin terve-tullut äitisi sukuun, vaikka Remyt ovat ainoita elossa olevia sukulaisiasi. Olet katkera kokemastasi väheksynnästä ja siitä, että äveriäs Reginald Remy ei ole milloinkaan tarjoutunut tukemaan sinua talou-dellisesti. Työskentelet tällä hetkellä Lontoossa varakkaan perheen kotiopettajattarena.

Asuehdotus

Valmistaudu palaamaan ajassa taaksepäin vuoteen 1924, sillä sukellamme iloiselle kaksikymmentäluvulle. Matalavyötäröinen iltapuku toimii mainiosti. Asus-teiksi käyvät otsapanta ja höyhenpuuhka.

MUUT HAHMOT

1. Robert "Bobby" Remy

Reginald Remyn vanhempi poika - jota esittää:

Ant Lowe

2. Ralph Remy

Reginald Remyn nuorempi poika - jota esittää:

Zach Chen

3. Lizzie Remy

Ralph Remyn vaimo - jota esittää: *Lauren Gibson*

4. Humphrey Todd

Remyn kartanon hovimestari - jota esittää: *minä -*

Connor Reynolds

5. Dora Key

Remyn kartanon keittäjä - jota esittää: *Cara Ward*

**Valmistaudu viettämään unohtumaton
ilta murhien ja mysteerien parissa.**

1

Punainen tahra peukalossa painui ihon juonteisiin ja kiehkuroihin. Pip tutki sitä kuin labyrinttia. Jos siristi silmiään, tahra kävi verestä. Se ei ollut verta, mutta halutessaan Pip olisi kyennyt hämäämään silmiään. Tahra oli Ruby Woota, kirkkaanpunaista huulipunaa, jolla äiti oli halunnut Pipin ”viimeistelevän 1920-luvun lookin”. Pip unohti huulipunaa ja kosketteli huuliaan epähuomiossa, joten nyt hänellä oli tahra myös pikkusormessaan. Veritahroja kaikkialla, räikeän punaisia kalpeaa ihoa vasten.

Heidän autonsa pysähtyi Reynoldsien talon eteen. Pipin mielestä talo oli aina näyttänyt naamalta, jonka yläkerran ikkunasilmät katselivat häntä korkeuksista.

”Perillä ollaan, nappu”, kuskinpaikalla istuva isä totesi melko tarpeettomasti. Isä kääntyi katsomaan Pipiä leveä hymy kasvoillaan. Se kurtisti hänen mustan ihonsa ja harmaalaikkuisen partansa, jota isä äidin harmiksi *kokeili kesän ajan*. ”Ikimuistoinen ilta edessä. Tahtoisin *kuollakseni* päästä mukaan.”

Pip urahti. Kuinkahan kauan isä oli hautonut heittoaan? Pipin vieressä istuva Zach naurahti kohteliaasti. Zach oli Pipin naapureita; Chenit asuivat neljän talon päässä Amobeista, joten he istuivat yhtenästä toistensa autoissa ja saivat kyydin jonnekin tai sieltä takaisin. Pip oli täytännyt seitsemäntoista ja hänellä oli omakin auto, mutta se oli tämän viikonlopun huollossa. Melkein kuin isä olisi suunnitellut koko jutun, jotta he joutuisivat kuuntelemaan hänen surkeita murhateemaisia letkautuksiaan.

”Joko nuo loppuivat?” Pip kysyi kietoessaan käsivarsilleen mustaa höyhenpuuhkaa, joka sai ne näyttämään entistäkin kalpeammilta. Hän avasi autonoven mutta loi katseen isän suuntaan ja pyöräytti silmiään.

”Oi, jos katse voisi tappa”, isä lausui dramaattisesti.

Eivät loppuneet. ”Heippa sitten, isä”, Pip sanoi ja nousi autosta. Zach teki samoin ja kiitti herra Amobia kyydistä.

”Pitäkää hauskaa”, isä huhui. ”Asunne ovat murhaavan upeat!”

Ja vielä yksi. Harmikseen Pip ei voinut olla naurahtamatta isän viimeiselle sutkaukselle.

”Ai niin, Pip”, isä lisäsi tavallisella äänellään, ”Caran isä lupasi heittää sinut kotiin. Jos palaat ennen kuin äiti ja minä olemme tulleet elokuvista, päästäthän koiran pissalle?”

”Joo, joo.” Pip huiskautti isälle kättään ja käveli Zachin kanssa Reynoldsien etuovelle. Zach näytti jokseenkin koo-

miselta: hänellä oli punasiniraidallinen pikkutakki, valkoiset suorat housut, musta rusetti ja olkihattu, joka peitti hänen suorat, tummat hiuksensa. Ja pieni nimikyltti, jossa luki *Ralph Remy*.

”Oletko valmis, Ralph?” Pip kysyi ja painoi ovikelloa. Painoi toisenkin kerran. Hän halusi hoitaa tämän keikan alta pois mahdollisimman nopeasti. Ystäväporukka ei ollut ollut kokonaisuudessaan koolla viikkokausiin, ja oli toki ihan mahdollista, että heillä olisi *hauskaa*. Mutta Pipillä oli kotona töitä odottamassa ja hauskanpitoahan oli loppujen lopuksi vain ajan haaskaamista. No, hän osasi kyllä teeskennellä, ja teeskenteleminen oli eri juttu kuin valehteleminen.

”Sinun jälkeesi, Celia Bourne”, Zach hymyili, ja Pip näki hänen olevan innoissaan. Ehkä Pipinkin olisi hyvä teeskennellä hieman paremmin ja loiehtia hymy kasvoilleen.

Oven avasi Connor, paitsi ettei hän enää näyttänyt tutulta Connor Reynoldsilta. Hän oli pannut tummanvaaleisiin hiuksiinsa jonkinlaista värillistä hiusvahaa. Tukka oli nyt harmaa, ja se oli suittu taakse. Silmien ympärillä oli ruskeita aaltoviivoja, joiden oli ilmeisesti tarkoitus esittää ryppyjä. Connorilla oli yllään musta smokki – hänen oli täytynyt lainata se isältään – ja siihen sopiva valkoinen liivi ja rusetti, ja hän kantoi toisella käsivarrellaan taiteltua keittiöpyyhettä.